

บาดแผลรัฐประหารในบ้าน

10 ปีของการใช้ครอบครัว
เป็นเครื่องมือกดปราบประชาชน

สรัช สีนรุประมา

Highlights

- คนในบ้านมีความคิดเห็นทางการเมืองต่างกันเป็นเรื่องปกติ แต่ความสัมพันธ์มักถูกบีบให้แตกหักด้วยกลไกทางสังคมที่รัฐใช้กดปราบผู้เห็นต่าง อาทิ คุกคามติดตามบ้าน ใช้เครือข่ายติดต่อน
- หลังการชุมนุมยุติ การเผชิญหน้าในบ้านลดลง และผู้ใหญ่อนุรักษ์นิยมบางส่วนยังหันมาสนับสนุนพรรคของคนรุ่นใหม่ชั่วคราวเพื่อคานอำนาจกับพรรคที่ตนไม่ชอบ
- รอยร้าวในครอบครัวยังเยียวยาให้หายดีไม่ได้หากรัฐยังเดินหน้าดำเนินคดีกับประชาชน ตลอดหนึ่งปีหลังเลือกตั้งมีผู้ต้องขังคดีการเมืองเพิ่ม 35 คน ในจำนวนนี้เป็นการคุมขังระหว่างที่คดียังไม่สิ้นสุดถึง 24 คน

ที่มา: 101

นอกจากมรดกตกทอดในเชิงสถาบัน การเมืองที่จะยังกำกับทิศทางการเมืองไทยต่อไป อีกหลายปี การรัฐประหาร 22 พฤษภาคม 2014 ยังได้ฝากบาดแผลฉกรรจ์ให้ครอบครัวไทยไว้เป็น จำนวนมาก รอยปริร้าเหล่านี้ไม่ปรากฏให้เห็นชัด เพราะมักถูกมองว่าเป็นเรื่องความขัดแย้งภายใน ครอบครัว แต่ในความเป็นจริงแล้ว รัฐมีส่วนสำคัญ ในการบีบคั้นและแทรกแซงความสัมพันธ์ของคน ในบ้านอย่างจงใจตลอด 10 ปีที่ผ่านมา และยังคง สืบทอดวิธีการเช่นนั้นมากระทั่งภายหลังการเลือก ตั้งครั้งล่าสุด

คิด for คิดส์ โดยความร่วมมือระหว่าง สสส. และ 101 PUB พุดคุยกับเยาวชนนักเคลื่อนไหว อดีตนักเคลื่อนไหว รวมไปถึงอดีตผู้เข้าร่วม ชุมนุมที่กลายมาเป็นนักกิจกรรมทางการเมืองจาก ทั่วประเทศ จำนวน 10 คน เพื่อฉายให้เห็นบาดแผล ทางการเมืองในรั้วบ้าน โดยเฉพาะของผู้ที่ไม่ได้ เป็นแกนนำแถวหน้าของขบวนการเคลื่อนไหว และ ชวน ‘ปรับทัศนคติ’ เกี่ยวกับความขัดแย้งในบ้าน ซึ่งไม่ควรถูกลดทอนให้เป็นแค่ภาระส่วนตัวของ ครอบครัว แต่ยังเป็นเรื่องที่ต้องรับผิดชอบและ ลงมือแก้ไขผลพวงที่ได้กระทำไว้ ก่อนที่รอยร้า เหล่านี้จะกลายเป็นบาดแผลที่ยาวยาไม่ได้อย่าง ถาวร

ที่มา

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และ Amnesty Thailand (2023)

ข่มขู่แล้ว คุกคามอยู่ เยี่ยมบ้านต่อ

กฎหมายอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปในพื้นที่บ้านหรือที่รโหฐานได้ด้วยเงื่อนไขพื้นฐานคือต้องมีผู้เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดอยู่ในบ้านหลังดังกล่าว หลักเกณฑ์ที่ว่านี้ถูกยกเว้นไปภายหลังจาก คสช. เข้ายึดอำนาจ การปกครอง การ 'เยี่ยมบ้าน' บุคคลเป้าหมายของ คสช. นักเคลื่อนไหวทางการเมือง และกระทั่งสื่อมวลชน กลายเป็นเรื่องปกติโดยอาศัยอำนาจตามคำสั่งหัวหน้า คสช. ฉบับที่ 3/2558 และ

13/2559 ซึ่งมีความคลุมเครือทั้งในแง่ขอบเขตอำนาจ และผลบังคับใช้ที่ยังมีต่อมาแม้กระทั่งภายหลังการยุติบทบาทของ คสช. ในปี 2019¹

จากการรวบรวมข้อมูลของศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน ตลอด 10 ปีที่ผ่านมา มีการคุกคาม-ติดตามบ้านโดยเจ้าหน้าที่รัฐเท่าที่รับทราบอย่างน้อย 1,717 กรณี²

การติดตามไปที่บ้านในนามของการ
'แสดงความกังวล' และ 'ร้องขอ' ให้งดจัดหรือ
เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เกิดขึ้นในยุค คสช.
ไม่ต่ำกว่า 592 กรณี และเพิ่มจำนวนขึ้นอย่าง
เข้มข้นในปี 2020 หากนับตั้งแต่การเริ่มต้นของ
การเคลื่อนไหวในช่วงต้นรัฐบาลประยุทธ์มาจน
ถึงก่อนการเลือกตั้งครั้งล่าสุด นับการคุกคามโดย
เจ้าหน้าที่รัฐได้อย่างน้อย 1,007 กรณี

นอกจากนี้ แม้กระทั่งภายหลังการเลือกตั้ง
2023 ซึ่งถือเป็นจุดสิ้นสุดการครองอำนาจของอดีต

หัวหน้า คสช. การคุกคามลักษณะนี้ก็ยังคงดำเนิน
ต่อมาอีกไม่น้อยกว่า 118 กรณี โดยเจ้าหน้าที่
ตำรวจและฝ่ายปกครองมักเข้าไปติดตาม
ครอบครัวของนักเคลื่อนไหวในช่วงที่จะมีพิธีการ
สำคัญหรือมี 'บุคคล VIP' เข้าในพื้นที่

กล่าวได้ว่าการเข้าพื้นที่รื้อฐานโดยไม่
ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบตามกฎหมาย ได้กลายเป็น
ธรรมเนียมปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐ เป็นมรดก
วัฒนธรรมการใช้อำนาจจากยุค คสช. ที่ถูกทำให้
กลายเป็นเรื่องปกติของสังคมไทยไปแล้ว

ที่มา: เพจ เขียวหมา คำผลไม้

เจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่องแบบ 4 นาย เยี่ยมบ้านของอดีตผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มทะลุฟ้า เมื่อเดือนมีนาคม 2024

กดปราบแบบไทยๆ ด้วยกลไกทางสังคม

การที่เจ้าหน้าที่รัฐบุกไปถึงบ้านของเยาวชนแม้เจ้าตัวจะเรียนและเคลื่อนไหวอยู่ในอีกจังหวัดหนึ่ง อาจฟังดูเป็นเรื่องไม่มีเหตุผลเอาเสียมากมาย แต่ไม่ใช่กับสังคมไทยซึ่งครอบครัวยังคงถูกให้คุณค่าอย่างสูง

ผลสำรวจเยาวชนโดยคิด for คิดส์ พบว่าเยาวชนไทยอายุ 15-25 ยังคงเชื่อมั่นในสถาบันครอบครัวเป็นลำดับแรกและมากกว่าสถาบันการเมืองอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด สายสัมพันธ์ของคนในครอบครัวที่ยังแน่นแฟ้นเปิดช่องให้รัฐเข้ามาฉวยใช้ประโยชน์เพื่อกดปราบผู้เห็นต่างด้วยวิธีการที่หลากหลาย

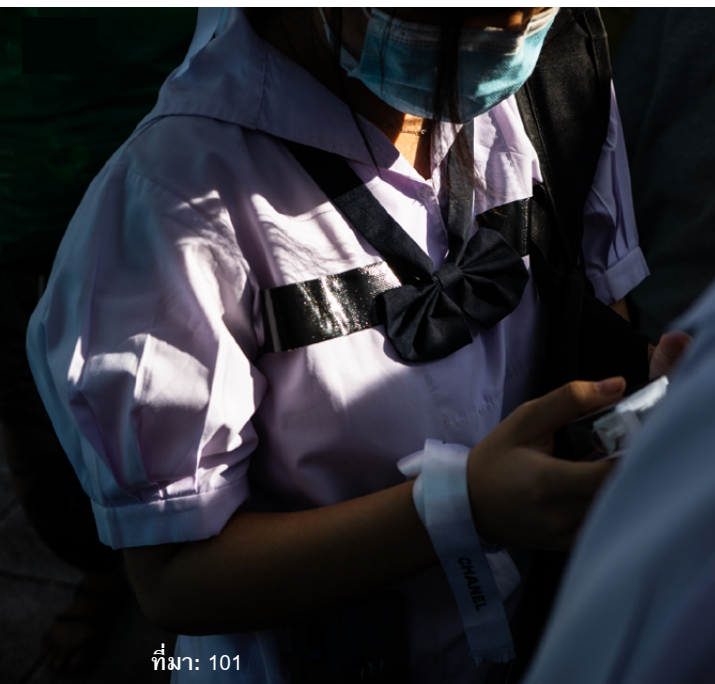
นอกจากการติดตามไปกดดันทั้งทางตรงต่อคนที่บ้าน และทางอ้อมต่อนักเคลื่อนไหวที่ต้องซังน้ำหนักระหว่างการออกไปเคลื่อนไหวกับ

ความรู้สึกไม่ปลอดภัยของคนในครอบครัว รัฐยังมีวิธีการกดดันผู้เห็นต่างอย่างแนบเนียนมากขึ้นอีกหลายทาง เช่น ทำผ่านสถานศึกษาซึ่งสามารถเรียกผู้ปกครองเข้าไปพูดคุยได้โดยไม่มีพริ้ง ทว่าเป็นการตักเตือนให้ควบคุมพฤติกรรมของบุตรหลานในเรื่องที่พ้นไปจากขอบเขตของการศึกษา

วิธีการที่แยบยลและรุนแรงที่สุดคือการกดดันผ่านเครือข่ายซึ่งมักเกิดขึ้นกับครอบครัวที่มี ‘คนนามสกุลเดียวกัน’ ทำงานเป็นข้าราชการ ในหลายกรณีอำนาจรัฐทำงานแบบอัตโนมัติในรูปแบบของการเซ็นเซอร์ตัวเองโดยไม่ต้องลงมือเองเลยด้วยซ้ำ

บาส (นามสมมติ) เยาวชนที่เข้าร่วมการเคลื่อนไหวในปี 2020-2021 ขณะยังเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เล่าว่าครอบครัวของเขาไม่เคยรับรู้เลยว่าเขามีบทบาทอย่างไรบ้างในการเคลื่อนไหวทางการเมืองจนกระทั่งหมายเรียกในคดี ม.112 เดินทางไปถึงกล่องรับจดหมายที่บ้านซึ่งใช้อาศัยร่วมกันหลายครอบครัว

“เท่านั้นแหละและเป็นเรื่องเลย เพราะคดีมันรุนแรงด้วย ญาติที่เป็นข้าราชการกลัวว่าเราจะสร้างปัญหาให้เขา เพราะนามสกุลเดียวกัน อยู่บ้านเดียวกันอีก เขาเลยบอกให้เราย้ายชื่อออกจากทะเบียนบ้านเลย แม่เองไม่ได้แสดงออกว่าสนับสนุนการเคลื่อนไหวของผมนะ แต่แม่โกรธมากที่เขาทำแบบนั้น เรียกว่าตัดญาติขาดมิตรกันตั้งแต่ตอนนั้น”

ที่มา: 101

เรื่องราวทำนองเดียวกันนี้ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อเยาวชนที่ออกไปเคลื่อนไหว แต่ยังรวมถึงคนที่ไม่ได้สนใจการเมืองตั้งแต่ต้นด้วย บุตรสาวของผู้รับเหมาก่อสร้างรายหนึ่งที่ตกเป็นผู้ต้องขังคดี ม.112 ในยุค คสช. เล่าว่าพ่อกับแม่แยกทางกันตั้งแต่เธอยังเล็ก การที่พ่อถูกดำเนินคดีจึงเป็นเหมือนการซ้ำเติมบาดแผลในครอบครัวให้ร้ายลึกยิ่งกว่าเดิม

“ครอบครัวฝั่งพ่อทำงานเป็นข้าราชการกันทั้งนั้น ไม่มีใครอยากเข้ามายุ่งเรื่องนี้ จะว่าพ่อโดนตัดขาดก็ได้ และช่วงแรกๆ เราก็รู้สึกโดนตัดขาด

ไปด้วย” ผลของการมีพ่อเป็นนักโทษการเมืองยังทำให้เธอเปลี่ยนจากคนร่าเริงเป็นคนเก็บตัว เพราะปัญหาในชีวิตเป็นเรื่องที่ปรึกษาใครไม่ได้ นอกจากน้องชายและแม่

“คนที่รับไม่ได้กับเรื่องราวในชีวิตหนู
ก็เดินจากไปตั้งนานแล้ว
ตอนนี้ไม่เหลือคนในชีวิตประเภทที่จะ
ไม่เห็นด้วยกับเราอีกแล้ว”³

ที่มา

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และ กนกรัตน์ เลิศชูสกุล และคณะ (forthcoming)

ที่มา: 101

คนในบ้านแค่เห็นต่าง แต่คนนอกบ้านบีบให้แตกหัก

คนในบ้านมีความคิดขัดแย้งกันในทางการเมืองไม่ใช่เรื่องใหม่เพราะเป็นปรากฏการณ์ที่มีมาตั้งแต่ในยุคการเมืองสีเสื้อเหลือง-แดงที่เริ่มขึ้นเมื่อเกือบสองทศวรรษมาแล้ว อย่างไรก็ตาม จากเรื่องราวของสองครอบครัวก่อนหน้านี้ จะเห็นได้ว่าความเห็นต่างกันไม่ใช่ปัจจัยเดียว และอาจไม่ใช่ปัจจัยหลักที่ทำให้ความสัมพันธ์แตกหัก ทว่าเป็นแรงบีบคั้นจากนอกบ้าน

งานวิจัยของแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทยพบว่าการกดดันจากเจ้าหน้าที่รัฐนำไปสู่ความแตกหักในหลายครอบครัว นับตั้งแต่การริบเงินค่าใช้จ่าย ไปจนถึงการทำร้ายร่างกาย ส่งผลให้เด็กมีปัญหาสุขภาพจิตจนต้องออกจากบ้าน หรือกระทั่งถูกไล่ออกจากบ้าน⁴ ยิ่งไปกว่านั้น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของ 101 PUB ยังชี้ให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่บีบคั้นเด็กและเยาวชนไม่ได้มีที่มาจากแค่พ่อแม่และครูญาติ เพราะในขณะเดียวกันครูญาติก็ได้รับแรงกดดันจากสังคมวงกว้างมาอีกทอดหนึ่งด้วยเช่นกัน

ติว (นามสมมติ) เยาวชนอายุ 22 ปีที่ยังคงเคลื่อนไหวทางการเมืองต่อมาภายหลังการชุมนุมใหญ่สิ้นสุดลงในปี 2021 เล่าว่าครอบครัวของเธอเผชิญกับแรงกดดันทั้งถูกญาติตัดความสัมพันธ์ ไปจนถึงถูกพระเทศน์เหน็บแนม แรงบีบจากสังคมทำให้เธอทะเลาะกับแม่ซึ่งเป็นข้าราชการครูแทบทุกวัน

“แม่ไม่เข้าใจประเด็นที่เราเคลื่อนไหว
ไม่คิดว่าจำเป็นจะต้องไปเปลี่ยนอะไร
เขาชอบโทษตัวเองว่าฉันเลี้ยงลูกมาไม่ดี
หรือเปล่า แต่เราก็บอกไปว่าครอบครัว
เลี้ยงหนูมาดีแล้วถึงได้เป็นแบบนี้
พอเวลาผ่านไปทุกวันนี้ก็คุยกันดีแล้ว
เปิดอกคุยกันมากขึ้น ความจริงแล้วแม่ก็
แค่นกกระแสสังคมไม่ไหว ไม่อยากให้
ใครมาด่าลูกตัวเองเท่านั้นเอง”

แม้หลายครอบครัวจะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ทว่าหลังจากการชุมนุมผ่านมา 3 ปี บรรดาภาคและเงื่อนไขการเมืองภายหลังการชุมนุมใหญ่สิ้นสุดลงก็สามารถเยียวยาบาดแผลได้บางส่วน ผู้ที่เคยมีข้อขัดแย้งรุนแรงกับที่บ้านให้ข้อมูลตรงกันทั้งหมดว่าเมื่อไม่มีสถานการณ์ชุมนุมมากระตุ้น การเผชิญหน้ากันในบ้านก็มีแนวโน้มลดลงไปด้วย กระทั่งในครอบครัวที่แตกหักกันไปแล้ว เช่น กรณีของบาสซึ่งถูกญาติขับออกจากบ้าน จนต้องย้ายมาอาศัยอยู่กับเพื่อนที่รู้จักกันจากการเคลื่อนไหวการเมือง บาสเล่าว่าทุกวันนี้ก็ยังสามารถพูดคุยเรื่องต่างๆ ไปกันได้ ต่างฝ่ายต่างรู้ว่าไม่สามารถเปลี่ยนความคิดกันและกันได้ แต่ก็หลีกเลี่ยงที่จะพูดถึงเรื่องที่จะชวนให้ทะเลาะกัน

งานวิจัยของคิต ฟอร์ คิตส์ ยังพบว่า
เยาวชนส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ต้องการออกไปชุมนุม
ตั้งแต่แรก แต่สถานการณ์เวลานั้นบีบให้ต้องออกไป
เมื่อไม่มีการประชุม แรงกระตุ้นให้ขัดแย้งก็หายไป
ด้วย ยิ่งไปกว่านั้น การเลือกตั้งเมื่อปี 2023 ยัง
นำมาสู่การสร้าง ‘พันธมิตรจำเป็น’ ระหว่างผู้ใหญ่
อนุรักษ์นิยมบางส่วนกับคนรุ่นใหม่ เมื่อฝ่ายการเมือง
ที่เคยร่วมกันต่อต้านรัฐบาลประยุทธ์หันมาเป็นคู่แข่ง
กันเองในการเลือกตั้ง ส่งผลให้ผู้ที่ไม่ได้สนับสนุน
มีอบราชฎบางส่วนยอมหันมาสนับสนุนพรรค
ของคนรุ่นใหม่แม้จะไม่ได้เห็นด้วยกับข้อเสนอ
ทั้งหมด เพราะมองว่าจะเป็นพรรคการเมืองที่ช่วย
คานอำนาจพรรคที่ตนไม่ชอบมากกว่า⁵

เสียงฮัมของเครื่องยนต์ที่ลอดผ่านหน้าต่างเข้ามาในช่วงเช้ามืด กลายเป็นเสียงที่ปลุกให้เบส (นามสมมติ) อติตเยาวชนที่ร่วมเคลื่อนไหวกับกลุ่มทะลุแก๊ส สะดุ้งตื่นขึ้นด้วยความหวาดผวา เสียงรถยนต์ทำให้เขานึกถึงเหตุการณ์ที่ถูกตำรวจสันติบาลบุกเข้ามาจับกุมในบ้านของตัวเองตั้งแต่ฟ้ายังไม่สาบ ถูกยึดโทรศัพท์ และนำตัวไป ‘ปรับทัศนคติ’ ที่สถานีตำรวจโดยไม่มีการแจ้งข้อหาใดๆ เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้บ้านกลายเป็นสถานที่ให้ความรู้สึกปลอดภัยไม่ได้มาจนถึงปัจจุบัน

แม้บรรยากาศทางการเมืองจะช่วยสมาน
บางแผล แต่ยังคงมีเด็กและเยาวชนอีกจำนวน
ไม่น้อยที่ยังต้องเผชิญความยากลำบากอันเป็น
ผลพวงจากบาดแผลเหล่านั้นโดยเฉพาะในด้าน
จิตใจซึ่งกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน และอาจ
ต้องใช้เวลาอีกหลายปีเพื่อเยียวยา นอกจากนี้ปัญหา
สุขภาพจิตไม่ได้เกิดเฉพาะกับเด็กและเยาวชนที่
ถูกดำเนินคดี หรือไล่ออกจากบ้าน แต่ยังเกิดขึ้น
กับคนที่รอดพ้นจากชะตากรรมเช่นนั้นด้วย

อดีตแกนนำการเคลื่อนไหวในโรงเรียนคนหนึ่งเล่าให้เราฟังว่า ปัจจุบันเธอเป็นนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งซึ่งพ่อของเธอใฝ่ฝันจะสอบเข้าแต่ทำไม่ได้ การเรียนต่อของเธอทำให้ความขัดแย้งที่เคยมีกับพ่อจะทุเลาลงไปมาก ตัวเธอเองโชคดีที่ไม่เคยถูกแจ้งข้อหาใดๆ และยังมีอนาคตที่สดใสด้านอาชีพนักกฎหมายรออยู่ แต่ในขณะเดียวกันก็รู้สึกโดดเดี่ยวอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนเพราะเธอไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนใหม่ๆ ในมหาวิทยาลัยได้เลย สาเหตุเกิดจากการที่เพื่อนสนิทของเธอคือหนึ่งในเยาวชนที่ถูกบังคับให้ลี้ภัยไปต่างประเทศ

“ช่วงที่เขาไปแรกๆ เราคิดอยู่ตลอดเวลาว่าถ้าวันนั้นเราไปห้ามเขากินว่าอย่าทำแบบนั้นนะ มันอาจจะไม่ลงเอยแบบนี้มัย อีกส่วนมันก็กดดันให้เรารู้สึกว่าเราต้องประสบความสำเร็จนะสักวันหนึ่งเราต้องพาเขากลับมาให้ได้ก็เลยเป็นภาระทางใจเหมือนกันที่เรารู้สึกว่าสักๆ เราต้องรับผิดชอบกับสิ่งที่เกิดขึ้น”

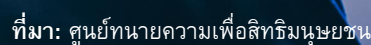

ครอบครัวทดแทน ที่อาจไม่สมบูรณ์แบบ

การเสียชีวิตของบ๊อง-เนติพร เสน่ห์สังคม ขณะถูกคุมขังโดยไม่ได้รับสิทธิประกันตัวระหว่างพิจารณาคดีเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2024 ทำให้กระบวนการยุติธรรมของไทยถูกตั้งคำถามอย่างมาก อย่างไรก็ตาม อีกด้านหนึ่งของชีวิตบ๊องที่สังคมเลือกจะไม่พูดถึงมากนักคือบทบาทของการเป็นหัวหน้าครอบครัวซึ่งเป็นที่พึ่งของเด็กและเยาวชนที่ถูกบังคับให้ต้องออกจากบ้านของตัวเอง

ครอบครัวใหม่ของบ๊องไม่ได้สมบูรณ์แบบและอาจสร้างความอึดอัดให้แก่วงสนทนา อย่างไรก็ตาม เมื่อรัฐไม่มอบโอกาสให้เธอได้อธิบายตนเอง

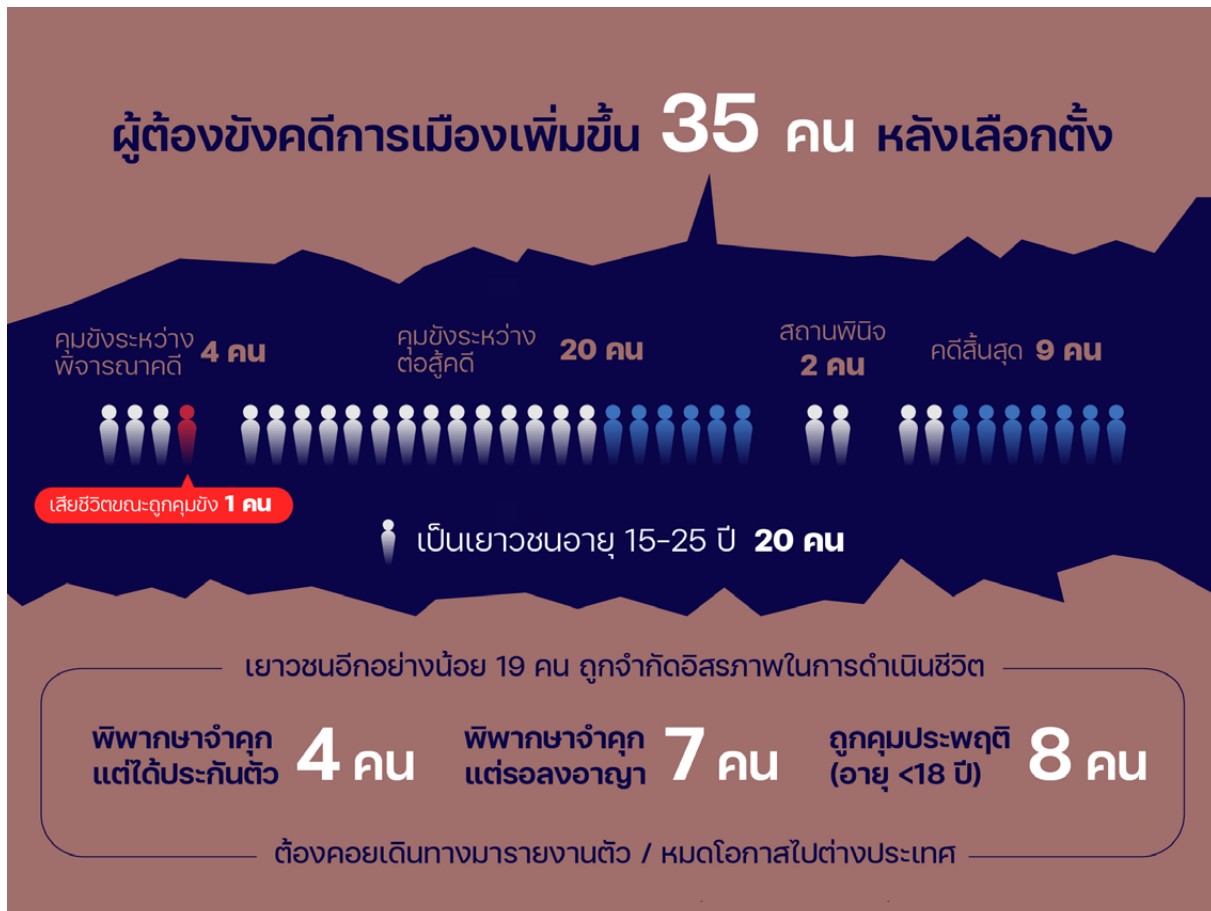
อีกต่อไป และถึงที่สุดแล้วเรื่องในบ้านของเธออาจไม่จำเป็นต้องทำให้เป็นเรื่องของทั้งสังคม กระนั้นสังคมควรยอมรับว่าบ้านของเธอไม่ใช่บ้านหลังแรกของเธอ และไม่ใช่บ้านหลังเดียวที่กลายเป็นที่พึ่งของนักเคลื่อนไหว ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เยาวชนเผยให้เห็นว่าครอบครัวทดแทนที่นักเคลื่อนไหวออกมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วประเทศโดยเฉพาะในเมืองใหญ่ที่มีมหาวิทยาลัย ครอบครัวเหล่านี้อาจไม่ใช่สถานที่ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับเด็กและเยาวชน แต่ก็อาจเป็นทางเลือกไม่ก็ทางท่ามกลางสังคมที่ถูกรัฐใช้กลไกต่างๆ บีบคั้นอย่างรอบด้าน

ตลอดหนึ่งปีที่ผ่านมา หลังเลือกตั้ง 2023 การพิจารณาจัดการเมืองจากการชุมนุมในปี 2020-21 ทบอยเข้าสู่ขั้นตอนอ่านคำพิพากษา ส่งผลให้นักเคลื่อนไหวถูกคุมขังเพิ่มขึ้นถึง 35 คน ในจำนวนนี้เป็นเยาวชนอายุ 15-25 ถึง 20 คน หรือเกือบสองในสาม และในจำนวนทั้งหมดมี 24 คนที่ไม่ได้ประกันตัวเพื่อต่อสู้อคดีที่ยังไม่สิ้นสุด

นอกจากนี้ยังมีเยาวชนอีกอย่างน้อย 19 คน ถูกจำกัดอิสรภาพในการดำเนินชีวิต แม้ได้รับอนุญาตให้ประกันตัวหรือมีคำสั่งให้รอลงอาญา แต่โทษจำคุกจากคดีการแสดงออกทางการเมือง ก็เป็นเงื่อนไขที่ตีกรอบชีวิตให้ต้องคอยเดินทางมา

รายงานตัว รวมถึงถูกตัดโอกาสในการเดินทางไปต่างประเทศ การสร้างบาดแผลใหม่ๆ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาที่ย้อนกลับไปตอกย้ำความขัดแย้งในครอบครัวว่าโทษเหล่านี้คือผลของการ ‘ไม่เชื่อฟัง’ หรือ ‘เลี้ยงลูกประสาอะไร’

ที่มา
ศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน รวบรวมโดย คิต for คิตส์

นิรโทษกรรมอาจไม่เพียงพอ แต่ต้องเปลี่ยนผ่านสู่ ความยุติธรรม

การคืนสิทธิประกันตัวและนิรโทษกรรม
นักโทษการเมือง คือความคาดหวังขั้นพื้นฐาน
ที่เยาวชนผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีร่วมกัน ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเขายังคงมีความหวังถึงการเปลี่ยนแปลง
สังคมไปในทิศทางเดิมที่เคยฝันเอาไว้เมื่อ
ปี 2020 แม้มีবাদแปลและคดีความตามตัว สำหรับ
พวกเขา การนิรโทษกรรมคือจุดเริ่มต้น แต่แน่นอน

ว่าไม่ใช่ปลายทางของการหาทางออกจากวังวน
ความขัดแย้งในสังคมไทย เพื่อที่จะเปลี่ยนผ่านสู่
ความยุติธรรม กระบวนการคลี่คลายความขัดแย้ง
ยังต้องไปให้ถึงการค้นหาความจริง ใต้สวน
ผู้กระทำผิด รวมถึงปฏิรูปสถาบันการเมืองต่างๆ
ลงไปจนถึงกลไกที่เอื้อให้ผู้มีอำนาจจกจกยโอกาส
ใช้ครอบครัวเป็นเครื่องมือกดปราบผู้เห็นต่างด้วย

เชิงอรรถ

1. iLaw. ‘ย้อนดู “การเยี่ยมบ้าน” นักกิจกรรมในยุค คสช. กับคำถามถึงสถานะทางกฎหมาย’. iLaw, 2562. <https://www.ilaw.or.th/articles/9443>.

2, 6. ศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชนรวบรวมโดย 101 PUB

3. ศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน. ‘การเติบโตภาคบังคับของลูกสาวพ่อ : 4 ปี กับชีวิตและความเป็นไปของครอบครัว “สิรภพ” ผู้ต้องขังคดีม.112 | ศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน’, 2561. <https://tlhr2014.com/archives/8993>.

4. Amnesty International Thailand. “แอมเนสตี้-ศูนย์ทนาย” เผยดำเนินคดีของเด็กและเยาวชน 3 ปี สร้าง 7 ผลกระทบ เน้น 6 ข้อ ก.ยุติธรรม’, 2566. <http://www.amnesty.or.th/latest/news/1190/>.

5. กนกรัตน์ เลิศชูสกุล และคณะ. ‘คิดใหม่การเมืองเรื่อง “รุ่น” : กรณีศึกษาความขัดแย้งในครอบครัวไทย’. ศูนย์ความรู้นโยบายเด็กและครอบครัว (คิด for คิดส์), forthcoming.

ผู้วิจัยหลัก

สรัช สินธุประมา

ติดต่อ

taoverymuch@gmail.com

contact.101pub@gmail.com

นักวิจัยนโยบายสาธารณะ 101 PUB อยากทำให้
ตัวเลขเชิงนโยบายมีความหมายกับชีวิตของคุณ

101 PUB หรือ 101 Public Policy Think Tank - ศูนย์ความรู้นโยบายสาธารณะ
เพื่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งทำงานวิจัยด้านนโยบายสาธารณะไทยในบริบทโลกใหม่
เราทำงานวิเคราะห์ ออกแบบ ขับเคลื่อน และสื่อสารนโยบายสาธารณะ บนฐาน
วิชาการ ฐานการพัฒนา และฐานประชาธิปไตย

www.101pub.org

[101PUB](https://www.facebook.com/101PUB)

[@101_PUB](https://www.instagram.com/101_PUB)

[@101_pub](https://twitter.com/101_pub)

contact.101pub@gmail.com